

Vážené dámy a pánové, vojáci!

před dvěma týdny dny jsme zde vzpomínali 95. výročí znovuoobnovení naší státnosti – vzniku samostatné Československé republiky. Dnes jsme se tu sešli, abychom si připomněli pětadevadesát let, které uplynuly od uzavření příměří, jež ukončilo krvavé boje první světové války. Ta si na straně Dohody vyžádala pět milionů čtyři sta tisíc mladých životů, na straně Centrálních mocností pak více než čtyři miliony padlých.

Demokratické země západní Evropy, Kanada, Austrálie, Nový Zéland i Spojené státy americké prohlásily ve vzájemné shodě jedenáctý listopad Dnem vzpomínek, či Dnem válečných veteránů. Jeho nepřehlédnutelným symbolem se stal červený květ vlčího máku. Svátek vzpomínek na padlé vojáky respektovalo i meziválečné Československo a já jsem velice rád, že si památku československých vlastenců, kteří v obou světových válkách nasazovali životy za svobodu své vlasti, od listopadu 2001 připomíná i Česká republika. Vždyť bez úcty k dějinám, bez hlubokého poznání našich národních i vojenských tradic, bez respektu a pokory k činům těch, kteří zde byli před námi, bychom v dnešním neklidném světě neobstáli.

Vážené dámy a pánové, vojáci! Den válečných veteránů se však neohlíží jen do vzdálené minulosti. Veteránem totiž není pouze ten, kdo prokázal svou odvahu a statečnost v dávných válkách, ale také ten, kdo právě dnes svědomitě plní své úkoly, ať již ho povinnost postavila kamkoliv. Novodobí veteráni Armády České republiky mají ve svých předchůdcích slavné a následováníhodné vzory, avšak já jsem přesvědčen, že ani oni za nimi nezaostávají. Svědčí o tom jak vysoký kredit našich zahraničních vojenských operací u české i světové veřejnosti, tak vysoká důvěra, které se Armáda České republiky doma těší. A tu nesmíme zklamat a já pevně věřím, že ji nikdy nezklameme!